

บทที่ 8

คำประพันธ์ประเภทร้อยกรองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำ หลังสงครามโลกครั้งที่ 1

กวีในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 โจมตีสังคมอเมริกันที่เป็นธุรกิจและการค้า และกลัวยกย่องสังคมเกษตรกรรมในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา เพราะพวกเขาเห็นว่ามนุษย์ต้องพบกับความยากลำบากในการดำรงชีวิต และความไม่เท่าเทียมกันในสังคมนั่นเอง

สาระสำคัญ

1. กวีในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เสนอความคิดที่ต่อต้านสังคมอุตสาหกรรม และนิยมเขียนเกี่ยวกับสังคมเกษตรกรรมอันสงบเงียบของภาคใต้สหรัฐอเมริกา
2. กลุ่ม Fugitives คือกลุ่มของนักเขียนนวนิยาย คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง และงานวิจารณ์ที่มุ่งวิจารณ์สภาพสังคมอุตสาหกรรมที่เอาวัดเอาเปรียบกรรมกร แต่ชื่นชมสังคมเกษตรกรรมทางภาคใต้สหรัฐอเมริกา
3. กวีที่มีชื่อเสียงในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 คือ จอห์น โครว์ แรนซัม (John Crowe Ransom) (1888-1974) อเลน เทท (Allen Tate) (1899-1979) โรเบิร์ต เพน วอร์เรน (Robert Penn Warren) (1905-)
4. ตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เรื่อง Ode to the Confederate Dead ของ อเลน เทท

จุดประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ 8 จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

1. บอกลักษณะงานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้
2. อธิบายความหมายของกลุ่ม Fugitives ได้
3. ยกตัวอย่างกวีที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ได้
4. วิเคราะห์วิจารณ์คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เรื่อง Ode to the Confederate Dead ได้ตามที่กำหนดให้

การต่อต้านสภาพสังคมอุตสาหกรรมในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

ดังได้กล่าวมาแล้วในบทก่อนว่า ผลของสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา (Civil War) ทำให้รัฐทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกาพ่ายแพ้สงครามอันนำไปสู่การเลิกทาส และความเสื่อมของสังคมเกษตรกรรม และมีการนำเอาเครื่องจักรมาใช้ในการอุตสาหกรรม ผู้คนอพยพไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทางภาคเหนือ แต่เมื่อถึงยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในปี 1929 นักเขียนนวนิยาย และกวีมีชื่อเสียงหลายคนให้ความสนใจในสังคมที่เป็นแบบเกษตรกรรมมากกว่า เพราะพวกเขา มีความคิดว่าลักษณะชนบทธรรมเนียมและความเชื่อบางอย่างของคนทางภาคใต้สหรัฐอเมริกา จะก่อให้เกิดความเป็นปัจเจกบุคคลในงานเขียน (literary individualism) คือมีการเขียนที่เป็นแบบเฉพาะตัวในด้านการใช้ภาษา หรือฉันทลักษณ์ และมุ่งต่อต้านการเขียนใน.. ๆ ที่เป็นการแสดงให้เห็นสิ่งที่เป็นนามธรรม (abstractions) โดยต้องการให้กวีเขียนเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดในสังคม เช่นการเอาไรต์เอาเปรียบของนายทุนในโรงงานอุตสาหกรรม ความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวของคนในสังคมอุตสาหกรรม และความสิ้นศรัทธาในพระเจ้า เป็นต้น ยุคนี้จึงสามารถเรียกได้ว่า เป็นยุคการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้สหรัฐอเมริกา (Southern Renaissance) อย่างแท้จริง

การกำเนิดของกลุ่มนักเขียน และกวีที่เรียกว่า “The Fugitives”

กลุ่ม The Fugitives คือกลุ่มนักเขียนนวนิยายและคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองรวมทั้งนักวิจารณ์ที่เขียนหรือวิจารณ์สภาพสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งนายทุนเอาเปรียบกรรมกร และพวกเขามีความต้องการให้สังคมหวนกลับไปสู่ลักษณะสังคมเกษตรกรรม ดังเช่นในอดีต กลุ่ม The Fugitives นี้เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งโดยกลุ่มกวีหนุ่มในมหาวิทยาลัย และมีการจัดพิมพ์นิตยสารเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ในปี 1922 โดยใช้ชื่อนิตยสารว่า The Fugitive เช่นกัน แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า นิตยสารฉบับนี้ตีพิมพ์ได้เพียง 19 ครั้งก็ล้มเลิกไป ในปี 1925 กลุ่มกวีหนุ่มเหล่านี้มีกวีที่มีชื่อเสียงหลายคน อาทิ จอห์น โครว์ แรนซัม (John Crowe Ransom) อเลน เทท (Allen Tate) และโรเบิร์ต เพน วอร์เรน (Robert Penn Warren) และกลุ่ม Fugitives นี้มีผลงานตีพิมพ์หนังสือที่รวมบทความหลาย ๆ บทความเข้าด้วยกัน และมีชื่อเสียงมาก คือ I'll take My Stand: The South and The Agrarian Tradition (1930) ซึ่งเป็นบทความที่วิจารณ์สังคมอเมริกันที่เป็นสังคมธุรกิจและอุตสาหกรรมอย่างรุนแรง และยกย่องสังคมเกษตรกรรมของภาคใต้สหรัฐอเมริกาอย่างมากว่าเป็นสังคมที่สงบสุข ร่มเย็นด้วยความศรัทธาในศาสนา และใกล้ชิดกับธรรมชาติ

กวีที่มีชื่อเสียงในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

กวีที่มีชื่อเสียงในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 มีดังนี้-

1. จอห์น โครว์ แรนซัม (John Crowe Ransom) (1888-1974) เกิดที่เมืองปูลาสกี (Pulaski) รัฐเทนเนสซี (Tennessee) ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นลูกชายของนักบวชในนิกายเมธอดิสต์ เขาได้รับปริญญาตรีในปี 1909 จาก Vanderbilt University เมืองแนชวิลล์ (Nashville) รัฐเทนเนสซี (Tennessee) โดยเรียนทางด้านวรรณกรรมโบราณและปรัชญา ได้รับทุน Rhodes Scholarship ไปศึกษาต่อที่ Christ Church เมืองออกซ์ฟอร์ด (Oxford) ในปี 1910-1913 เมื่ออยู่ในประเทศอังกฤษ เขามีความสนใจในงานประพันธ์สมัยใหม่เป็นอย่างมาก และเข้าร่วมในกลุ่มที่มีการอภิปรายเกี่ยวกับงานประพันธ์สมัยใหม่หลายกลุ่ม และเขาเริ่มมีความชื่นชมในขนบธรรมเนียมประเพณีของภาคใต้สหรัฐอเมริกาอย่างมาก รวมทั้งให้ความสนใจทางศิลปะแบบเก่าอีกด้วย เมื่อกลับมาสหรัฐอเมริกาเขาสอนภาษาอังกฤษที่ Vanderbilt University ตั้งแต่ปี 1914-1937 และเป็นบรรณาธิการนิตยสาร The Fugitive ในช่วงปี 1922-1925

งานประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ชิ้นแรกของเขาคือ Poems About God (1919) ต่อมา มีอาทิ Chills and Fever (1924) Two Gentlemen in Bond (1927) Grace After Meat (1924) Selected Poems (1945) จัดเป็นคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองที่มีการบรรยายในลักษณะที่แสดงนัยในทางกลับกันเชิงอภิปรัชญาและมีปฏิภาณในการใช้ภาษา (metaphysical irony and wit) และมีอิทธิพลอย่างมากต่อกวีในรุ่นหลัง เช่น โรเบิร์ต โลเวล (Robert Lowell) และกวีคนอื่น ๆ ที่มีแนวการเขียนแบบใหม่ตามกลุ่ม The New Critics¹

ในปี 1937 เขาย้ายไปสอนที่ Kenyon College เมืองแกมเบียร์ (Gambier) รัฐโอไฮโอ (Ohio) และจัดตั้งนิตยสารเกี่ยวกับการวิจารณ์วรรณกรรมชื่อ The Kenyon Review ในปี 1939 และเริ่มหันเหมาทางการวิจารณ์วรรณกรรมโดยมีผลงานที่เป็นบทความคือ God Without Thunder: An Unorthodox Defense of Orthodoxy (1930) ซึ่งโจมตีความคิดเห็นที่มีต่อศาสนาและความคิดทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ The New Criticism (1941) ซึ่งศึกษาการพัฒนาของวรรณกรรม

¹กลุ่ม The New Critics คือกลุ่มกวีที่วางกฎเกณฑ์การประพันธ์แบบใหม่ โดยเน้นว่างานประพันธ์ประเภทร้อยกรองต้องเขียนด้วยความพิถีพิถันและผู้อ่านต้องอ่านด้วยความระมัดระวังเพื่อจะจับใจความที่กวีต้องการแสดงให้เห็นและเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับคุณค่าของประเพณี พิธีการและกริยามารยาทของคนแบบเก่า รวมทั้งการเขียนที่แสดงให้เห็นสภาวะที่เป็นจริงแบบรูปธรรมและกวีไม่ควรแสดงความคิดเห็นทางด้านศีลธรรมหรือการเมืองมากเกินไป

ร่วมสมัย รวมทั้งเรียกร้องให้มีการวิจารณ์งานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในแนวใหม่ นั่นคือ วิจารณ์งานประพันธ์นั้น ๆ โดยมุ่งเฉพาะเนื้อหาของงานประพันธ์มิได้ยุ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม โดยแยกแยะโครงสร้าง (structure) ของงานประพันธ์กับ (texture) เขาสิ้นสุดการเป็น บรรณาธิการของ The Kenyon Review ในปี 1961

แก่นเรื่องของงานประพันธ์ประเภทร้อยกรองของ แรนซัม จะเกี่ยวข้องกับความรัก ความตาย และความสูญสลายของความงาม และการใช้ภาษาจะเป็นภาษาสมัยใหม่ที่ทำให้เกิด ภาพชัดเจน

แรนซัมเป็นกวีที่มีอิทธิพลต่องานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในช่วงต่อมาคือช่วงปี 1940 และ 1950 เป็นอย่างมาก เขามีอายุได้ 86 ปีและเสียชีวิตลงในปี 1974

2. อเลน เทท (Allen Tate) (1899-1979) เกิดที่เมืองวินเชสเตอร์ (Winchester) รัฐเคนทักกี (Kentucky) ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาได้รับการศึกษาจากโรงเรียนแนชวิลล์ (Nashville) และหลุยส์วิลล์ (Louisville) แล้วเรียนที่มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ (Georgetown University) 1 ปี และไปเรียนต่อ มหาวิทยาลัย แวนเดอร์บิลท์ (Vanderbilt University) เขาเคยไปพักผ่อนอยู่ที่พักบนภูเขาในรัฐ แครโรไลนาเหนือ (North Carolina) เพราะเป็นวัณโรค เขาจบการศึกษาในปี 1923 เขาเคยเป็น ลูกศิษย์ในวิชาการเขียนชั้นสูงของ จอห์น โครว์ แรนซัม เขาเป็นนักศึกษาคนแรกที่เข้าร่วมกลุ่ม The Fugitives และต่อมาเพื่อนของเขาคือ โรเบิร์ต เพน วอร์เรน เข้ามาร่วมในกลุ่มนี้ด้วย

งานประพันธ์ประเภทร้อยกรองประมาณ 40 เรื่อง ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร The Fugitive โคลงของเขาไม่มีรูปแบบของโคลงแบบจินตนิยม (Romantic) แต่จะมีความหมายชัดเจน และเป็นงานที่ไม่แสดงอารมณ์ความรู้สึกของกวีเพียงแต่แสดงให้เห็นความสามารถในการ ใช้ภาษา (craftmanship) เท่านั้น และเขาเน้นการเขียนโคลงด้วยการใช้ภาษาแบบเก่า (old-fashioned language) ซึ่งเทคนิคในการเขียนจะค่อย ๆ พัฒนาเข้าสู่แก่นเรื่องที่เขาค้นหาโดยการ เสนอ ด้วยการทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสัย (suspense)

เททเคยสอนหนังสือเป็นเวลาสั้น ๆ และย้ายจากแวนเดอร์บิลท์ไปนิวยอร์ก (New York) เททรู้จักกับ ฮาร์ท คราน (Hart Crane) ในปี 1922 และ ครานแนะนำให้เททรู้จักนักเขียน คือคาโรลิน กอร์ดอน (Caroline Gordon) ซึ่งต่อมาแต่งงานกับเทท ครอบครัวของเททและครานย้ายไปเมือง แพตเตอร์สัน (Paterson) รัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) เพื่อเขียนหนังสือ แต่เขายากจนมาก จนกระทั่ง ปี 1926 เขากลับมาที่กรีนนิช (Greenwich Village) และเขียนโคลงที่ดีที่สุด คือ Ode to the Confederate Dead (1926)

ในปี 1925 เกิดขบวนการที่เคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องการกลับมาของสังคมเกษตรกรรม (The Agrarian Movement) ซึ่งกลุ่มนักเขียน The Fugitives มีส่วนร่วมในขบวนการนี้อย่างมากโดยการผลิตงานเขียนเกี่ยวกับภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา เพราะเกิดความกดดันจากกฎหมายของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) ที่ห้ามการสอนทฤษฎีวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต (The theory of evolution) ในโรงเรียนของรัฐ งานเขียนของเทท และกลุ่ม The Fugitives จึงออกมาในลักษณะที่ต่อต้านค่านิยมของสังคมอุตสาหกรรมของรัฐภาคเหนือของสหรัฐอเมริกา แต่ชื่นชมค่านิยมของสังคมเกษตรกรรมทางใต้ของสหรัฐอเมริกา เททเริ่มศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ของภาคใต้สหรัฐอเมริกา และเขียนชีวประวัติของสโตนวอลล์ แจ็กสัน (Stonewall Jackson) ในปี 1928 และชีวประวัติของ เจฟเฟอร์สัน เดวิส (Jefferson Davies) ในปี 1929

เททได้รับทุนกูเกนไฮม์ (Guggenheim Fellowship) และอพยพไปพำนักในปารีส (Paris) อยู่ระยะหนึ่งเมื่อกลับมาสหรัฐอเมริกาในปี 1934 เขาสอนที่มหาวิทยาลัยเซาท์เวสเทิร์น (Southwestern University) เมืองเมมphis (Memphis) และต่อมาสอนที่พรินซ์ตัน (Princeton) และนิวยอร์ก (New York) และตั้งแต่ปี 1951 เขาเป็นอาจารย์สอนที่มินเนโซตา (Minnesota)

นอกจากจะเขียนโคลงแล้วเททได้เขียนนวนิยายด้วย แต่มีเพียงเรื่องเดียวคือ The Fathers (1938) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของตระกูลเวอร์จิเนีย (Virginia) 2 ตระกูล ในศตวรรษที่ 19 ที่มีความกดดันระหว่างคนแก่และคนหนุ่มสาว และระหว่างประเพณีแบบเก่าและแบบใหม่

ในปี 1944 ถึง 1946 เขาเป็นบรรณาธิการของ The Sewanee Review นอกจากนี้เขาได้เขียนบทวิจารณ์อีกมากและรวบรวมไว้ใน The Man of Letters in the Modern World: Selected Essays 1928-1955 งานวิจารณ์ที่มีชื่อเสียงของเขาคืองานวิจารณ์ผลงานของ ฮาร์ท คราน (Hart Crane) อิมิลี ดิคกินสัน (Emily Dickinson) และเอ็ดการ์ อแลน โป (Edgar Allan Poe) บทวิจารณ์ของเขาที่มีอิทธิพลมากคือ Tension in Poetry เขาดำเนินรอยตาม จอห์น โครว์ แรนซัม ผู้ก่อตั้งแนวคิดในการวิจารณ์แบบใหม่ที่เรียกว่า The New Criticism¹ ในการวิจารณ์เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการเขียนโคลงและความรับผิดชอบของโคลงที่มีต่อผู้อ่าน

ในปี 1950 เททเปลี่ยนศาสนาเป็นโรมันแคทอลิก (Roman Catholic) และเรื่องราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนศาสนาของเขาปรากฏในโคลงที่เกี่ยวกับประวัติของเขาคือ The Buried Lake ซึ่งตีพิมพ์ใน Poems (1960)

¹ดูหัวข้อกวีที่มีชื่อเสียงในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1, หน้า 254

งานส่วนใหญ่ของเททมักจะแสดงให้เห็นความกดดันและความซับซ้อนที่เคร่งครัด ลักษณะไวยากรณ์และคำศัพท์ที่คลุมเคลือ โคลงสั้น 14 บรรทัดที่เรียกว่า ซอนเนท (sonnet) จัดเป็นโคลงที่ประทับใจแต่ให้ความรู้สึกเหมือนโคลงที่ไม่สมบูรณ์

เททได้รับรางวัลหลายรางวัล อาทิ รางวัลโบลลิงเกน (The Bollingen Prize) ในปี 1956 รางวัลแบรนดีส์ (The Brandeis Award) ในปี 1961 รางวัลเหรียญทอง (The Gold Medal of the Dante Society of Florence) ในปี 1962 และรางวัลของสมาคมกวีอเมริกัน (The Award of the Academy of American Poets) ในปี 1963

จะเห็นได้ว่างานประพันธ์ประเภทร้อยกรองของเททมักเกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมของภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา แต่นักอ่านชาวอังกฤษมักไม่เข้าใจความหมายของโคลงของเขานัก อย่างไรก็ตามจัดว่าเททเป็นกวีภาคใต้สหรัฐอเมริกาที่ดีที่สุดคนหนึ่ง และเป็นแบบอย่างของกวีในยุคหลังเช่น โลเวล (Lowell) และ แจร์เรล (Jarrel) ซึ่งดำเนินรอยตามเขาอย่างชัดเจน

3. โรเบิร์ต เพน วอร์เรน (Robert Penn Warren) (1905-) เกิดและโตในเมืองทอด้ด (Todd County) รัฐเคนทักกี (Kentucky) ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแวนเดอร์บิลท์ (Vanderbilt University) ในเมืองแนชวิลล์ (Nashville) รัฐเทนเนสซี (Tennessee) ในปี 1921 เขาได้รับอิทธิพลจาก จอห์น โครว์ แรนซัม (John Crowe Ransom) และอลเลน เทท (Allen Tate) และได้ร่วมก่อตั้งนิตยสารชื่อ The Fugitive ซึ่งเป็นนิตยสารเกี่ยวข้องกับการเขียนที่เรียกร้องการกลับมาของสังคมเกษตรกรรมของภาคใต้สหรัฐอเมริกา (Southern Agrarianism) และเขาช่วยเป็นบรรณาธิการของนิตยสารในช่วงปี 1922 ถึงปี 1925 ความคิดเห็นของวอร์เรนเกี่ยวกับสังคมเกษตรกรรมของภาคใต้สหรัฐอเมริกามีลักษณะเป็นจินตนิยม (Romanticism) โดยแสดงความน่าจะเป็นของสังคมที่ควรมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ และจุดเด่นของงานประพันธ์ของเขาคือการแสดงให้เห็นความโดดเดี่ยวอย่างกว้างของคนแต่ละคนในสังคมสมัยใหม่ที่เป็นสังคมอุตสาหกรรม และชี้ให้เห็นว่าสังคมเกษตรกรรมเท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์ผู้อ้างว่าโดดเดี่ยวมีความรู้สึกที่ดีขึ้นในการอยู่ในสังคม ตัวละครของวอร์เรนจะมีชีวิตที่โดดเดี่ยวและเศร้าหมองมีชีวิตอยู่ไปวันหนึ่ง ๆ แต่ชีวิตจะเสื่อมลงทุกวัน

เมื่อวอร์เรนจบการศึกษาจากแวนเดอร์บิลท์ในปี 1925 เขาไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (University of California) ช่วงปี 1925 ถึง 1927 และได้รับทุนโรดส์ (Rhodes Scholar) ไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยเยล (Yale) ในช่วงปี 1928 ถึง 1929 และมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford) ในช่วงปี 1929 ถึง 1930 และในช่วงนี้เขามีส่วนเขียนบทความให้กับรวมบทความชื่อ I'll Take My Stand: The South and The Agrarian Tradition (1930) ซึ่งมีนักเขียนทั้งหมด 12 คน และได้

เรียกร้องให้คนหันกลับมาสู่ธรรมชาติทุ่งนา ป่าเขา และชีวิตที่มีศาสนาเป็นหลักยึด และเรียกร้องให้คนต่อต้านสังคมอุตสาหกรรม

เขาเคยสอนในมหาวิทยาลัยแวนเดอร์บิลท์ (Vanderbilt University) ช่วงปี 1931 ถึง 1934 มหาวิทยาลัยหลุยส์เซียนา (Louisiana State University) ปี 1942 มหาวิทยาลัยมินเนโซตา (The University of Minnesota) ในปี 1942 ถึง 1950 และมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) ตั้งแต่ปี 1950 นอกจากนี้เขาเขียนโคลง นวนิยาย และบทวิจารณ์ด้วย ในช่วงปี 1935 ถึง 1942 เขาเป็นบรรณาธิการของ Southern Review ร่วมกับ เคลนธ์ บรูคส์ (Cleanth Brooks) โดยมีบทวิจารณ์ที่มีความสำคัญ 3 บทด้วยกัน คือ Understanding Poetry (1938) Understanding Fiction (1943) Fundamentals of Good Writing (1950) ซึ่งรวมทฤษฎีและแนวปฏิบัติของการวิจารณ์แนวใหม่

รวมบทความชื่อ Selected Essays (1958) ของวอร์เรน เป็นการศึกษาเกี่ยวกับคอนราด (Conrad)¹ และ เคอเลอร์ริดจ์ (Coleridge)² นวนิยายของเขามีทั้งหมด 8 เรื่อง และเกี่ยวข้องกับปัญหาความขัดแย้งของภาคใต้สหรัฐอเมริกา หนังสือเรื่องแรกของเขาคือ John Brown, The Making of a Martyr (1929) เป็นเชิงชีวประวัติ ต่อมาเขาเขียน Thirty-Six Poems (1935) นวนิยายเรื่องแรกของเขา คือ Night Rider (1939) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างชาวไร่ผู้ปลูกยาสูบในรัฐเคนทักกี (Kentucky) และผู้ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม นวนิยายเรื่องที่ 2 ของเขา คือ At Heaven's Gate (1943) และต่อมาเรื่องที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ All the King's Men (1946) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับนักการเมืองภาคใต้สหรัฐอเมริกาผู้ใช้อำนาจทางการเมืองในทางที่ผิดในสังคมระบอบประชาธิปไตย นวนิยายเรื่องหลัง ๆ ของเขามักมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงหรือความฉ้อราษฎร์บังหลวง (corruption) ของภาคใต้สหรัฐอเมริกา และมีการบรรยายรายละเอียดคล้ายนวนิยายแบบกอธิค (Gothic Fiction)³ นวนิยายเหล่านี้มีอาทิ World Enough and Time (1950) Band of Angels (1955) The Cave (1959) Wilderness (1961) นวนิยายเรื่องล่าสุดของเขา คือ The Flood (1964) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่ชาวเมืองเทนเนสซีมีปฏิกริยาต่อต้านการที่จะเอาที่ในเมืองไปสร้างเขื่อน

¹โจเซฟ คอนราด (Joseph Conrad) (1857-1924) นักเขียนนวนิยายของอังกฤษที่เป็นชาวโปแลนด์โดยกำเนิด แต่มีลักษณะการใช้ภาษาและลีลาการเขียนที่เด่นมาก และมีนวนิยายที่ได้รับความนิยมมากมายหลายเล่ม อาทิ The Nigger of the Narcissus (1897) หรือ Lord Jim (1900) เป็นต้น

²ซามูเอล เทย์เลอร์ เคอเลอร์ริดจ์ (Samuel Taylor Coleridge) (1772-1834) เป็นกวี นักปรัชญา และนักวิจารณ์วรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อกวีโรแมนติก เช่น เวิร์ดส์เวิร์ท หรือ คีทส์

³ดูบทที่ 6 หน้า 181

เรื่องสั้นของวอร์เรนได้รวบรวมไว้ใน The Circus in the Attic (1947) เรื่องสั้นที่ดีที่สุดของเขา คือ Blackberry Winter ส่วนงานประพันธ์ประเภทร้อยกรองของเขาคือ Selected Poems, 1923-1943 (1944) Brother to Dragons (1953) Promises: Poems, 1954-1956 (1957) You, Emperors, and Others: Poems 1957-1960 (1960) นอกจากนี้เขาเขียนเกี่ยวกับปัญหาการแบ่งแยกผิวใน Who Speaks for The Negro? (1965) และยังมีเรื่อง Incarnations (1968) ด้วย

แก่นเรื่องของงานประพันธ์ประเภทร้อยกรองของวอร์เรน มีลักษณะบางอย่างตามแบบ ลัทธิทรานเซนเดนทัลลิสม์ (Transcendentalism) โดยการเน้นความสำคัญของธรรมชาติ และ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของธรรมชาติ รวมทั้งแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่มนุษย์ถูกจำกัดด้วยกาลเวลา การใช้ภาษาของเขาแสดงให้เห็นความจริงใจและประสบการณ์ในชีวิตจริง ซึ่งมีผลทำให้งานเขียนของเขามีอิทธิพลต่อนักเขียนรุ่นต่อ ๆ มา

ตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง

เรื่อง

Ode to the Confederate Dead

ของ อเลน เทท

Row after row with strict impunity
The headstones yield their names to the element,
The wind whirrs without recollection;
In the riven troughs the splayed leaver
Pile up, of nature the casual sacrament
To the seasonal eternity of death;
Then driven by the fierce scrutiny
Of heaven to their election in the vast breath,
They sough the rumor of mortality.
Autumn is desolation in the plot
Of a thousand acres where these memories grow
From the inexhaustible bodies that are not
Dead, but feed the grass row after rich row.
Think of the autumns that have come and gone! --
Ambitious November with the humors of the year,
With particular real for every slab,
Staining the uncomfortable angels that rot
On the slabs, a wing chipped here, an arm there:
The brute curiosity of an angel's stare
Turns you, like them, to stone,
Transforms the heaving air
Till plunged to a heavier world below
You shift your sea-space blindly
Heaving, turning like the blind crab.
Dazed by the wind, only the wind
The leaves flying, plunge
You know who have waited by the wall
The twilight certainty of an animal,

Those midnight restitutions of the blood
You know -- the immitigable pines, the smoky frieze
Of the sky, the sudden call: you know the rage,
The cold pool left by the mounting flood,
Of muted Zeno and Parmenides.
You who have waited for the angry resolution
Of those desires that should be yours tomorrow,
You know the unimportant shrift of death
And praise the vision
And praise the arrogant circumstance
Of those who fall
Rank upon rank, hurried beyond decision --
Here by the sagging gate, stopped by the wall.

Seeing, seeing only the leaves
Flying, plunge and expire

Turn your eyes to the immoderate past,
Turn to the inscrutable infantry rising
Demons out of the earth -- they will not last.
Stonewall, Stonewall, and the sunken fields of hemp,
Shi'oh, Antietam, Malvern Hill, Bull Run.
Lost in that orient of the thick and fast
You will curse the setting sun.

Cursing only the leaves crying
Like old man in a storm

You hear the shout, the crazy hemlocks point
With troubled fingers to the silence which
Smothers you, a mummy, in time.

The hound bitch

Toothless and dying, in a musty cellar
Hears the wind only.

Now that the salt of their blood

Stiffens the saltier oblivion of the sea,
Seals the malignant purity of the flood,

What shall we who count our days and bow
Our heads with a commemorial woe
In the ribboned coats of grim felicity,
What shall we say of the bones, unclean,
Whose verdurous anonymity will grow?
The ragged arms, the ragged heads and eyes
Lost in these acres of the insane green?
The gray lean spiders come, they come and go;
In a tangle of willows without light
The singular screech-owl's tight
Invisible lyric seeds the mind
With the furious murmur of their chivalry.

We shall say only the leaves
Flying, plunge and expire

We shall say only the leaves whispering
In the improbable mist of nightfall
That flies on multiple wing:
Night is the beginning and the end
And in between the ends of distraction
Waits mute speculation, the patient curse
That stones the eyes, or like the jaguar leaps
For his own image in a jungle pool, his victim.
What shall we say who have knowledge
Carried to the heart? Shall we take the act
To the grave? Shall we, more hopeful, set up the grave
In the house? The ravenous grave?

Leave now

The shut gate and the decomposing wall:
The gentle serpent, green in the mulberry bush,
Riots with his tongue through the hush --
Sentinel of the grave who counts us all!

แนววิจารณ์

แก่นเรื่อง เทท ต้องการแสดงให้เห็นความล้มเหลวของมนุษย์ที่ไม่สามารถอยู่ในสังคมและเข้าใจในธรรมชาติได้ เพราะธรรมชาติและจักรวาลไม่มีระบบและกฎเกณฑ์ดังที่เคยเป็นมาในอดีต เขายกตัวอย่างทหารทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกาที่ออกไปสู้รบในสงครามกลางเมือง (Civil War)¹ ว่าเป็นผู้กล้าหาญทำการรบด้วยความรักชาติบ้านเมือง แต่เทพยอมรับว่ามนุษย์ในโลกปัจจุบันไม่มีศรัทธาในสิ่งต่าง ๆ สงครามกลางเมืองเป็นเพียงประวัติศาสตร์และแม้แต่ชื่อของทหารกล้าเหล่านั้นยังลบเลือนไปจากความทรงจำของประชาชน เขาค้นพบว่าความศรัทธาต่อขนบธรรมเนียมประเพณีเก่า ๆ นั้นเป็นเพียงชีวิตในอุดมคติเท่านั้น ส่วนในชีวิตจริงนั้นไม่มีใครมีศรัทธาในสิ่งใดต่อไปอีกแล้ว

การดำเนินเรื่อง เททเริ่มเรื่องด้วยการเสนอตัวละครที่ยืนอยู่หน้าหลุมฝังศพของทหารภาคใต้ของสหรัฐอเมริกาว่า หลุมศพเหล่านั้นเรียงรายกันอยู่มากมาย แต่ปราศจากผู้สนใจแม้แต่เพียงสายลมที่พัดผ่าน และใบไม้ที่ร่วงหล่นทับถมกันมากมาย ดังนี้ :-

Row after row with strict impunity
The headstones yield their names to the element,
The wind whirrs without recollection;
In the riven troughs the splayed leaves
Pile up, of nature the casual sacrament
To the seasonal eternity of death;
The driven by the fierce scrutiny
Of heaven to their election in the vast breath,
They sough the rumor of mortality.²

เทพ ต้องการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่สามารถต่อต้านความผันแปรของกาลเวลาได้ โดยการเสนอภาพหลุมศพที่มีหญ้าขึ้นปกคลุมเต็มไปหมด ทหารกล้าที่นอนเรียงรายกันอยู่นั้นไม่มีเอกลักษณ์ของตนเอง พวกเขาเป็นเพียงความทรงจำของเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดจากการกระทำของมวลชนมิใช่ความกล้าหาญของคนเพียงคนเดียว

การที่เททกล่าวถึงเดือนพฤศจิกายน ราวกับว่าเป็นสิ่งมีชีวิตโดยใช้คำคุณศัพท์ ambitious ที่แปลว่ากระตือรือร้นกับคำว่า November แสดงว่าเขาต้องการชี้ให้เห็นว่ากาลเวลาให้เสรีภาพใน

¹สงครามกลางเมือง (Civil War) ดุบทที่ 2 หน้า 41

²Ode to the Confederate Dead หน้า 1097

การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งตรงข้ามกับการใช้เหตุผลที่กำหนดสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตมนุษย์ นอกจากนี้ การพยายามสร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในชีวิตทำให้มนุษย์เปรียบเสมือนปูตาบอดที่แหวกว่ายไปใน กระแสน้ำ ดังนี้ :-

The brute curiosity of an angel's stare
Turns you, like them, to stone,
Transforms the heaving air
Till plunged to a heavier world below
You shift your sea - space blindly
Heaving, turning like the blind crab.¹

ส่วนสร้อย 2 บรรทัดหลัง บทที่ 1 นั้น แสดงให้เห็นว่า แม้แต่ใบไม้ก็ต้องร่วงหล่นด้วย แรงลม รวากับว่าใบไม้ต้องตัดสินใจว่าจะหล่นด้วยตัวเองหรือจะถูกทำลายด้วยลม ดังนี้ :-

Dazed by the wind, only the wind
The leaves flying, plunge

ในบทที่ 2 เทพเริ่มด้วยการเปรียบเทียบว่าตัวละครที่ยืนอยู่ที่สุสานนี้เหมือนกับเทเรเซียส (Teresias)² ที่ยืนอยู่ที่กำแพงเมืองธีบส์ (Thebes) เพื่อหยั่งรู้ปัญหาของมนุษย์ และตัวละครนี้ก็พยายามที่จะเข้าใจความผันแปรในโลก แต่เขาก็ต้องการให้โลกอยู่ในสภาพเดิมไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่มนุษย์ในโลกปัจจุบันมีร่วมกันคือความสงสัยในความเปลี่ยนแปลงของ ธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากการกล่าวถึงความคล้ายคลึงกันของนักปราชญ์ชาวกรีกโบราณ คือ ซีโน (Zeno) และพาร์มีนีดีส (Parmenides) ที่มีต่อความสงสัยในความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ ดังนี้ :-

You know who have waited by the wall
The twilight certainty of an animal,
Those midnight restitutions of the blood
You know - the immitigable pines, the smoky frieze
Of the sky, the sudden call: you know the rage,
The cold pool left by the mounting flood,
Of muted Zeno and Parmenides³

¹Ode to the Confederate Dead หน้า 1098

²เทเรเซียส (Teresias) ดูปบทที่ 4 หน้า 145

³Ode to the Confederate Dead หน้า 1098

ในบทที่ 3 เทพให้ผู้อ่านมองย้อนหลังไปในอดีต เมื่อยามที่ทหารเหล่านั้นมีชีวิตอยู่และทำการต่อสู้อย่างกล้าหาญ เขากล่าวถึงชื่อของนักรบแต่ละคนเพื่อแสดงว่าเขามองเห็นการเสียสละชีวิตของแต่ละคนมีค่ามิใช่มองการกระทำทั้งหมดเป็นภาพรวม เพราะจะทำให้การเสียสละชีวิตครั้งนั้นไร้ความหมายดังนี้ :-

Turn your eyes to the immoderate past,
Turn to the inscrutable infantry rising
Demons out of the earth - they will not last.
Stonewall, Stonewall, and the sunken fields of hemp,
Shiloh, Antietam, Malvern Hill, Bull Run.
Lost in that orient of the thick and fast
You will curse the setting sun.¹

เขากล่าวถึง Stonewall ซึ่งหมายถึงสมญาของ นายพล ธรอมัส เจ แจ็คสัน (Thomas J. Jackson (1824-1863) ผู้เป็นนายพลของทางภาคใต้ ซึ่งชนะการรบในการรบครั้งแรกที่บูลรัน (Bull Run) ในปี 1861 นอกจากนี้เขายังกล่าวถึงสถานที่ต่าง ๆ อาทิ Shiloh, Antietam, Malvern Hill และ Bull Run อันเป็นสถานที่ต่าง ๆ ในปี 1862 โดยมีการรบดุเดือด และเกิดความเสียหายมาก ทั้งแก่ฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้

นอกจากนี้เทพได้เปรียบเทียบว่าจินตนาการของตัวละครที่คิดคำนึงถึงภาพเหตุการณ์ในอดีตและเสียงการรบในครั้งนั้น เน้นให้เห็นความจริงว่าในสุสานที่เขาอยู่นอยู่เงียบสงัดมาก ทำให้เขานึกถึงความเสื่อมของอารยธรรม ความพยายามที่ล้มเหลวของมนุษย์ในการต่อสู้กับความผันแปรของกาลเวลา และความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งอื่น ๆ รอบตัว ดังนี้-

You hear the shout, the shout, the crazy hemlocks point
With troubled fingers to the silence which
Smothers you, a mummy, in time.²

ต่อมาเทพตั้งคำถามเพื่อถามเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ (identity) โดยกล่าวว่า สิ่งสำคัญของมนุษย์ได้ผสมผสานไปกับธรรมชาติ และมนุษย์มีทั้งความบริสุทธิ์และความสกปรกควบคู่กัน ซากศพของทหารที่ถูกฝังอยู่ที่ใต้พื้นดินก็คงจะเนาเปื่อยผุพังไปพร้อมกับความเสื่อมสลายของธรรมชาติ ดังนี้ :-

¹Ode to the Confederate Dead หน้า 1099

²Ibid หน้า 1099

Now that the salt of their blood
Stiffens the saltier oblivion of the sea,

What shall we say of the bones, unclean,
Whose verdurous anonymity will grow?
The ragged arms, the ragged heads and eyes.

Lost in these acres of the insane green?¹

ความตายคือสิ่งธรรมชาติที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์โดยเทพแสดงให้
เห็นภาพของแมงมุม และนกเค้าแมวที่ส่งเสียงร้องก็ต้องตายไปเช่นกัน ดังนี้ :-

The gray lean spiders come, they come and go;

In a tangle of willows without light

The singular screech - owl's tight

Invisible lyric seeds the mind

With the furious murmur of their chivalry²

เทพเห็นว่าจากการยืมมองหลุมศพทหารเหล่านั้นเป็นเวลานาน ทำให้เกิดข้อคิดว่าการสร้าง
สรรค์สิ่งต่าง ๆ ในโลกเป็นไปได้โดยยากเพราะมนุษย์มีข้อจำกัดมากมายโดยไม่สามารถเลือกทำในสิ่งที่
แต่ละคนปรารถนาได้ เพราะทุกสิ่งถูกกำหนดไว้แล้ว ดังนี้ :-

We shall say only the leaves whispering

In the improbable mist of nightfall

That flies on multiple wing:

Night is the beginning and the end

And in between the ends of distraction

Wait mute speculation, the patient curse

That stones the eyes, or like the jaguar leaps

For his own image in a jungle pool, his victim.³

จากบทต่อมา จะเห็นว่ามนุษย์เข้าใจในความเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ โดยรู้ว่าหลุมศพ
มีอยู่ทุกหนทุกแห่งแม้แต่ในบ้านของตนเอง ดังนี้:-

¹Ode to the Confederate Dead หน้า 1099

²Ibid หน้า 1099

³Ibid หน้า 1099

What shall we say who have knowledge
Carried to the heart? Shall we take the act
To the grave? Shall we, more hopeful, set up the grave
In the house? The ravenous grave?¹

ในบทสุดท้ายบท ต้องการเน้นให้คนอ่านเห็นว่าสุสานทหารนี้เปรียบเสมือนสวนสวรรค์
อีเด็น (Eden) ที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าไปได้ และการกล่าวถึงอสรพิษ (serpent) หมายถึงความรู้
ของมนุษย์และความชั่วร้ายในโลก นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการดำเนินชีวิตของมนุษย์
และโชคชะตาและการกำหนดวิถีชีวิตของมนุษย์โดยวิทยาศาสตร์สมัยใหม่อีกด้วย ดังนี้ :-

Leave now

The shut gate and the decomposing wall:
The gentle serpent, green in the mulberry bush,
Riots with his tongue through the hush -
Sentinel of the grave who counts us all!²

การใช้ภาษา โคลงของเทมมีคำศัพท์และชื่อคนต่าง ๆ มากทำให้ค่อนข้างเข้าใจยาก ผู้อ่านจึง
ต้องศึกษาถึงชื่อเหล่านั้นว่าคือใคร หรือหมายถึงอะไร มีความสำคัญอย่างไร จึงจะเข้าใจ
ความหมายที่บทต้องการสื่อให้เห็นได้ เช่นชื่อนักปราชญ์ชาวกรีกโบราณในศตวรรษที่ 6 ก่อน
คริสตกาล คือ ซีโน (Zeno) และพาร์มีนีดีส (Parmenides) เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาของ
บททำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ เช่น การบรรยายฉากเมื่อแรกเริ่ม จะเห็นสภาพสุสานที่เต็มไปด้วย
แถวหลุมฝังศพทหารที่มีหญ้าปกคลุม ดังนี้ :-

Row after row with strict impunity
The headstones yield their names to the elements,

หรือเมื่อบรรยายภาพรูปปั้นเทวดานางฟ้าที่ประดับบนหลุมศพว่า ลบเลื่อนไปตามกาล
เวลา ดังนี้ :-

Staining the uncomfortable angels that rot
On the slabs, a wing clipped here, and arm there:
The brute curiosity of an angel's stare
Turns you, like them, to stone,

¹Ode to the Confederate Dead หน้า 1100

²Ibid หน้า 1100

จะเห็นได้ว่า เทพมีความระมัดระวังในการเลือกใช้คำเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้รับรู้ และเข้าใจอย่างมากเพราะเขาเปลี่ยนแปลงถ้อยคำบางคำหรือบางตอนเพื่อให้เนื้อความของโคลงนี้ ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าในปัจจุบันมนุษย์เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย และมนุษย์มีปฏิกิริยาโต้ตอบ ปัญหาเหล่านั้นอย่างไรบ้าง เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีความสุข มนุษย์มีชีวิต อยู่ในยุคที่มีทั้งประวัติศาสตร์ความก้าวหน้าทางปรัชญาและทางวิทยาศาสตร์ แต่มนุษย์มีความ กล้าหาญเพียงพอที่จะควบคุมตนเอง และควบคุมอารมณ์ไม่ให้หวั่นไหวไปกับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วที่มีอยู่รอบตัวนอกจากสิ่งเหล่านี้แล้วเทพพยายามชี้ให้เห็นความผิดพลาดของเขาก่อนที่ มนุษย์ในสังคมปัจจุบันไม่สนใจค่านิยมและความเสียสละของทหารภาคใต้สหรัฐอเมริกาอีกด้วย เพราะหลุมศพของทหารเหล่านั้นขาดคนเหลียวแลมีแต่หญ้าและใบไม้เท่านั้นเองที่ปกคลุมอยู่

กิจกรรม

1. ให้นักศึกษา อ่านโคลงบทอื่น ๆ ของ อเลน เทพ เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ แก่นเรื่อง การใช้ภาษา และการดำเนินเรื่อง
2. ให้นักศึกษา จัดทำบัญชีรายชื่อผลงานคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองทั้งหมดของ อเลน เทพ

บทสรุป

งานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เรียกร้อง ให้ประชาชนในสังคมหันกลับมานิยมในสังคมเกษตรกรรมอย่างภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา ก่อน สงครามกลางเมือง และต่อต้านสังคมแบบอุตสาหกรรม เพราะสังคมอุตสาหกรรมทำให้ประชาชน มีชีวิตที่โดดเดี่ยวอ้างว้าง และมีแต่ความเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน กลุ่มกวีหนุ่ม ในมหาวิทยาลัยรวมตัวกันตั้งเป็นกลุ่มเรียกว่า The Fugitives เสนองานเขียนที่เรียกร้องการกลับมาของสังคมเกษตรกรรม โดยมีกวีมีชื่อเสียงมากมายเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มนี้ และมีอิทธิพล อย่างมากต่อแนวคิดของนักเขียนและกวีในยุคต่อมา

แบบทดสอบ

1. จงอธิบายความหมายของ Southern Agrarianism หรือ Southern Renaissance

แนวตอบ คือการเรียกร้องให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมแบบเก่าที่เป็นสังคมเกษตรกรรมทางภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา และโจมตีค่านิยมทางวัตถุของสังคมอุตสาหกรรม (รายละเอียดดูหัวข้อการต่อต้านสภาพสังคมอุตสาหกรรมในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1)

2. จงอธิบายความสำคัญของกลุ่ม The Fugitives ที่มีต่องานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

แนวตอบ กลุ่ม The Fugitives ประกอบด้วยกวี นักเขียน และนักวิจารณ์วรรณกรรมที่รวมตัวกันต่อต้านสังคมอุตสาหกรรมที่สนับสนุนให้คนเห็นแก่ตัวและทำให้คนในสังคมรู้สึกเหงา และโดดเดี่ยว เพราะต้องมีชีวิตอยู่กับเครื่องจักร และมุ่งหวังเฉพาะความสำเร็จในชีวิตทางด้านการเงินและวัตถุสิ่งของ พวกเขาเรียกร้องให้สังคมกลับเป็นสังคมเกษตรกรรมที่มีความอบอุ่นและความสงบ พวกเขามีความสำคัญต่องานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ในแง่ของเนื้อหาสาระของงานประพันธ์และรูปแบบของการประพันธ์ งานประพันธ์ประเภทร้อยกรองในแนวที่เรียกว่า The New Criticism อีกด้วย

3. จงบอกชื่อกวีที่มีชื่อเสียงในยุคเศรษฐกิจตกต่ำหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

แนวตอบ จอห์น โครว แรนซัม อเลน เทท โรเบิร์ต เพน วอร์เรน

4. จงวิจารณ์แก่นเรื่องของงานประพันธ์ประเภทร้อยกรองเรื่อง Ode to the Confederate Dead ของ อเลน เทท

แนวตอบ อเลน เทท ต้องการแสดงให้เห็นความล้มเหลวของคนในสังคม ในการปฏิบัติตนต่อเพื่อนมนุษย์ และความไม่ผูกพันกันของมนุษย์และธรรมชาติ รวมทั้งความสูญเสียศรัทธาของคนในยุคใหม่ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลก มนุษย์ไม่มีแม้แต่ความกล้าหาญ หรือความเชื่อในสิ่งใดในโลกปัจจุบัน